

rejstes ved en instinktmæssig virkende Selvopholdelsens Kraft, der var af guddommelig Oprindelse.

Idet Per kastede Blikket tilbage paa sin egen Udvikling, syntes han, at den næsten var som en forbillig Anskueliggørelse af disse Ord. Og han saa igen Fremtiden imøde med Haab og Fortrøstning.

*

*

*

I Bøstrup Præstegaard havde man allerede travlt med Forberedelserne til Bryllupet. Symaskinen summede den hele Dag, og Fru Blomberg tog hver Mandag ind til Købstaden, hvor Størsteparten af Udstyret blev bestilt. Ord som Drejl, Nøddetræ, Satin, Mellemværk, Rejs, Bolster, Grenadine, Krølhaar, Dowlas slog Per om Ørene fra det Øjeblik, han kom ind ad Døren. Ogsaa Ingers Tanker syntes mere optaget af Snedker og Sadelmager end af den Kærlighedens Indvielsesfest, der forestod; og Per følte sig mere og mere tilovers i Præstegaarden.

Selv gik han iøvrigt derhjemme i sit Hus og beredte det i Stilhed til at modtage hende. Han havde allerede ganske gode Indkomster. Foruden sin Hovedbeskæftigelse med Strømreguleringen havde han paataget sig forskellige Smaaarbejder rundt om i Egnen, hvorved han havde en klækkelig Fortjeneste. Han havde da ogsaa fuldtud tilbagebetalt, hvad han skyldte sine Søsken, ja han havde endog begyndt at lægge tilside til det første Afdrag paa sin Gæld til Philip Salomon og Ivan.

Nu lod han det temmelig forfaldne Hus istandgøre udvendig og indvendig, fik nye Tapeter paa